

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213853
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312213853.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Branislava Kráľa v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 24.10.2014, č. k. 21C/125/2012- 220, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.
Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa po tom, ako spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 21C/125/2012, 21C/126/2012, 21C/135/2012, 21C/172/2012 a 21C/184/2012, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalovanej súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že exekučný súd - Okresný súd Bratislava III v exekučnej veci oprávneného - žalobcu proti povinnému P. L. vedenej pod sp. zn. 36Er 1133/2002 rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora doručeného exekučnému súdu dňa 14.10.2009 uznesením z 05.08.2010, č. k. 36Er/1133/2002- 12. V exekučnej veci oprávneného - žalobcu proti povinnému L. C. vedenej pod sp. zn. 36Er/1566/2002 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora doručeného exekučnému súdu dňa 14.10.2009 uznesením z 05.08.2010, č. k. 36Er/1566/2002- 13. V exekučnej veci oprávneného - žalobcu proti povinnej N. L. vedenej pod sp. zn. 34Er/1060/2002 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora doručeného exekučnému súdu dňa 14.10.2009 uznesením z 10.08.2010, č. k. 34Er/1060/2002- 13. V exekučnej veci oprávneného - žalobcu proti povinnému J. J. vedenej pod sp. zn. 34Er/1861/2002 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora doručeného exekučnému súdu dňa 14.10.2009 uznesením z 10.08.2010, č. k. 34Er/1861/2002- 13. V exekučnej veci oprávneného - žalobcu proti povinnému Y. Y. vedenej pod sp. zn. 36Er/1595/2002 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora doručeného exekučnému súdu dňa 14.10.2009 uznesením z 05.08.2010, č. k. 36Er/1595/2002- 13. Žalobca tvrdil, že exekučný súd nesprávne úradne postupoval, keď o jeho návrhu na zmenu exekútora nerozhodol v zákonnej 30 - dňovej lehote v zmysle § 44 ods. 10 Ex. poriadku. Ďalej žalobca tvrdil, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v uvedených exekučných veciach mu vznikla škoda pozostávajúca z nákladov vynaložených na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, z nákladov na udržiavanie a správu informačného systému a z nákladov vynaložených na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, z publikačných nákladov spojených s vyhotovovaním

urgencií, z poštovného a telekomunikačných výdavkov. V súvislosti s výškou škody žalobca uvádzal, že ju stanovil na základe „paušalizácie“ reálnych vecných nákladov, keďže presnú výšku škody by bolo možné určiť iba s nepomernými ťažkosťami. Ďalej žalobca tvrdil, že mu vznikla nemajetková ujma. Jej výšku nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil tým, že vychádzal „z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia 660,- eur.“ Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. V rozhodnom období Ex. poriadok v § 44 ods. 5 neupravoval lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Preto v uvedených exekučných konaniach exekučný súd nebol viazaný žiadnou lehotou na rozhodnutie o návrhu žalobcu - oprávneného na zmenu exekútora. Preto nie je možné urobiť záver o tom, že exekučný súd v predmetných exekučných konaniach nesprávne úradne postupoval. Okrem toho, skúmať prietahy v konaní je oprávnený iba Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy v konaní. Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že žalobca nepreukázal výšku majetkovej škody a v tomto smere neprodukoval žiadny dôkaz. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, súd prvého stupňa poukázal na to, že jej zdôvodnenie zo strany žalobcu sa pohybovalo iba v rovine hypotetických tvrdení, keď žalobca bližšie nešpecifikoval, aké konkrétne podnikateľské plány boli v dôsledku nesprávneho úradného postupu ovplyvnené a v akom rozsahu. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietol, že súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci žalobca riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania. Tým súd prvého stupňa porušil ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na to žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd prvého stupňa vykonal, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej žalobca v odvolaní namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Pokiaľ ide o hmotnoprávne posúdenie veci súdom prvého stupňa, žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa ignoroval všetky jeho tvrdenia týkajúce sa majetkovej škody a v tejto časti je preto napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa odôvodnil napadnutý rozsudok rovnako ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupujú rovnakí účastníci konania, ale v ktorých bol rozdielny skutkový základ. Súd prvého stupňa tak vytvára odôvodnenia rozhodnutí formulárovým spôsobom, čo je neprípustné. Žalobca mienil súdu prvého stupňa predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to najmä znalecký posudok, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Čo sa týka nemajetkovej ujmy v peniazoch, napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný, pretože súd prvého stupňa zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ex. poriadok v znení platnom ku dňu podania návrhu na zmenu exekútora v predmetných exekučných veciach (14.10.2009) v § 44 ods. 8 druhá veta stanovil 30 - dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd v tejto lehote o zmene exekútora nerozhodol. Na druhej strane v žiadnej z týchto exekučných vecí žalobca - oprávnený nepodal sťažnosť na prietahy v konaní, resp. nepodal ústavnú sťažnosť, na podklade ktorej by ústavný súd konštatoval prietahy v konaní. Odvolací súd je zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že súd v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v zmysle zák. č. 58/1969 Zb. nemôže ako predbežnú otázku skúmať, či došlo k prietahom v konaní a to napriek tomu, že zák. č. 58/1969 Zb. v ust. § 18 ods. 1 pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v prietahoch v konaní neobsahuje úpravu obdobnú úprave obsiahnutej v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to platí, že v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v predmetných exekučných konaniach.

Bez ohľadu na predchádzajúci odsek sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že žalobca nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy. Paušálne vyčíslené administratívne výdavky nie sú skutočnou škodou a ide iba o tvrdenia žalobcu, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôkazné bremeno preukázať vznik a výšku skutočnej škody pritom zaťažovalo žalobcu. Žalobca však dôkazné bremeno neuniesol. Ak žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v predmetných konkrétnych exekučných veciach vznikla škoda, mal ju vyčísliť v konkrétnej výške. Nie je možné vychádzať z ničím neoverených a nepreukázaných tvrdení žalobcu ohľadom výšky majetkovej škody. Žalobca totiž výšku škody vyčíslil paušálne bez viazanosti na konkrétny nesprávny úradný postup exekučného súdu v predmetných exekučných veciach. Výška škody tvrdená žalobcom nie je preukázateľná a overiteľná. Inými slovami žalobca škodu nevyčíslil na podklade preukázateľného zníženia jeho majetku, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku nesprávneho úradného

postupu exekučného súdu, ale vyčíslil ju paušálne. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, žalobca uvádzal, že situácia vyvolaná nesprávnym úradným postupom exekučného súdu ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy s spôsobilá neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca však tieto svoje tvrdenia nekonkretizoval a ničím nepreukázal. Pokiaľ žalobca tvrdil, že neexistencia účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvolala u členov jeho riadiacich orgánov a u jeho vlastníkov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo, treba poukázať na to, že žalobca nevyužil zákonné možnosti, keďže vydanie rozhodnutia neurgoval a ani nepodal sťažnosť na prieťahy v konaní. Okrem toho, v rámci odškodnenia právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú neprimeranou dĺžkou konania by nemali byť odškodnené aj fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby podieľajú, pretože im nevzniká ujma priamo - chýba tu príčinná súvislosť (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011).

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa stanovil termín pojednávania na deň 24.10.2014. Žalobca podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.10.2014 (č. I. 216) požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú podľa neho vylúčení z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila podaním došlým súdu prvého stupňa dňa 16.10.2014 s tým, že nežiadala o odročenie pojednávania. Súd prvého stupňa preto vo veci dňa 24.10.2014 pojednával v neprítomnosti účastníkov konania a vo veci na tomto pojednávaní rozhodol. Žalobca síce požiadal o odročenie pojednávania stanoveného na termín 24.10.2014, ale dôvod, pre ktorý toto pojednávanie navrhol odročiť, nemožno považovať za dôležitý (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd totiž uzneseniami z 29.10.2012, č. k. 11NcC/267/2012- 15, z 23.10.2012, č. k. 14NcC/265/2012- 14, 9NcC/264/2012- 14, 3NcC/255/2012- 13 a 9NcC/245/2012-14 nevyhlásil zákonnú sudkyňu z pojednávania a rozhodovania predmetných vecí spojených na spoločné konanie a podanie ústavnej sťažnosti proti týmto rozhodnutiam nemožno považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania; navyše, žalobcovi je celkom iste známe, že jeho ústavné sťažnosti smerujúce proti rozhodnutiam o nevyhlásení sudcov súdov prvých stupňov z pojednávania a rozhodovania obdobných žalôb žalobcu, ústavný súd odmietol. Vzhľadom na to súd prvého stupňa nepochybil, keď vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

Je tiež neopodstatnená námietka žalobcu, že súd prvého stupňa odôvodňuje rozhodnutia v obdobných veciach „formulárovým spôsobom“. Je známou skutočnosťou, že žalobca podal na súdy SR množstvo žalôb, ktoré sa týkajú tých istých účastníkov a ich skutkový základ je rovnaký (oneskorené rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup exekučného súdu). Všetky tieto žaloby žalobca odôvodnil rovnako (t. j. „formulárovo“), keď rozdiely sa týkajú iba čísla toho - ktorého exekučného konania, mena súdneho exekútora a obdobia, po ktoré bol exekučný súd v omeškaní s rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Za tohto stavu nemožno vytýkať súdu prvého stupňa, že rozhodnutia v týchto veciach odôvodňuje rovnako, resp. obdobne. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nemožno vyvodiť, že by takýto postup súdu prvého stupňa nebol zákonný.

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.